

DUŠANOVY ZÁPISKY

Duben 2009

IX. ročník

číslo 4

VELIKONOCE SE BLÍŽÍ!!!!

Zdarec lidi. Blíží se Velikonoce a s ním i velikonoční číslo Dušana. Za chvíli bychom měli udělat ve svém domečku jarní úklid. Holky by měly foukat a kreslit vajíčka, kluci by zas měli chystat jalovec. U nás to začíná tak, že se začíná nahoře. Ráno už jde slyšet, jak děda babičku oblévá studenou sprchou. Pak tam přijdu já, a zase se to opakuje s pomocí dědy. Před Velikonocemi se vždy domluvíme, s kým budu chodit. Tak kolem půl osmé vždycky zazvoní Jarek a jedeme na kole kolem Staré Vsi. Vždy se vrátíme asi před obědem. A teď ještě nějakou tu velikonoční poezii:

Jsou tu Velikonoce

*Po roce se vrátily,
a stejně rychle skončily.
Holky doma piští strachy,
dostali jsme za to prachy.
Holky mokré byly,
celé jsme je slii.*

*Rodiče však zuřili.
Radši jsme utekli, aby nám h... nerozbili.*

KoNeC

Šmajdalf, Jury

O papouškovi, který byl smutný

V jedné kleci žil papoušek. Truchlil, proto že žil ve zverimexu sám. Nikdo ho nechtěl, neboť byl strašně drahý a celý, chudáček, opelichaný. Byl to šikula a jmenoval se Žáček. Byl to papoušek tropický a ohrožený druh ho zlobil. Proto často brblal: domů, do pralesů, domů. A tak paní prodavačka co tam prodávala měla sestru. A tak sestra pojede za týden do Austrálie, kde je pralesů habaděj. Paní prodavačka si řekla: dám papouška do krabic, sestra ho odveze s sebou a vypustí ho tam, kam patří. A jak řekla, tak udělala. Paní prodavačka domluvila sestře let s papouškem a sestra odletěla i s ním. V Austrálii si zaplatila cestu do pralesu a tam otevřela krabici. Papoušek Žáček už od té doby nemluví smutná slova a šťastně jen mává křídly.

Adéla, 3. A

Slohovky druháků

Ahoj, mám tu pro vás slohové práce, které napsali jedni z našich nejmladších, a to druháci. Ve slohovkách se dozvíte, co naši druháci dělali o vánočních prázdninách.

O prázdninách jsem byla u babičky. Na konci prázdnin jsem jela domů. Pak jsem barvila obrázek. Když jsem ten obrázek dobarvila, šla jsem zase k babičce.

Karolínka

Chodili jsme s pejskem na procházku do lesa. Hrál jsem hry na novém počítači. Byli jsme u babičky v Krnově. Chodili jsme na kopec bobovat.

Tom

O Vánocích jsem si hrála s dárky. Navštívili jsme babičky a dědečky. Na Silvestra jsme pouštěli rachejtle. Do krmelce jsme donesli jídlo.

Barbora

O zimních prázdninách jsem byl na farním táboře. Chodili jsme sáňkovat a bobovat. Taky jsem chodil bruslit. Hráli jsme tam různé hry.

Lukáš

O zimních prázdninách jsem lyžoval. Hrál jsem si s novými hračkami. Navštívili jsme babičky a dědečky. Postavili jsme sněhuláky.

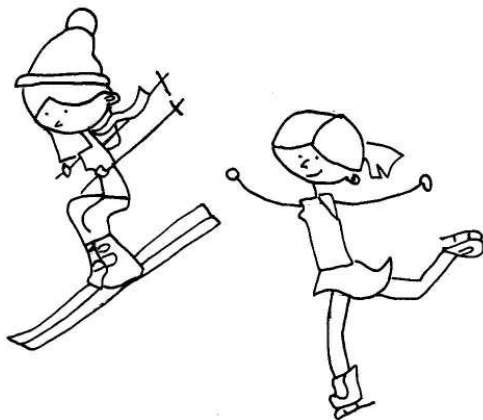
Adam

O zimních prázdninách jsem byl nemocný. Na Štědrý den jsme dostali dárečky od Ježíška. Na druhý den jsme šli k babičce Janě. Celé prázdniny jsem si hrál doma s bráškami.

Pepa

O prázdninách jsem byla lyžovat. S bráškou jsme zdobili stromeček. U babičky jsme byli na štědrovečerní večeři. Jela jsem také bruslit.

Natálie

Byl jsem bruslit. Hrál jsem na počítači. Navštívil jsem dědu. A taky jsem jedl cukroví.

Jan

Hrála jsem si s novými hračkami. Byla jsem lyžovat. Jela jsem k tetě. Byla jsem bobovat.

Hanka

Byla jsem lyžovat. Skládala jsem lego. Jela jsem k babičce. Zdobila jsem stromeček.

Radka

O zimních prázdninách byly Vánoce. Pekli jsme cukroví. Zdobili jsme stromeček. Dávali jsme zvířátkům zelí a mrkev či jablka.

Eliška

O Vánocích jsem balil dárky. Byli jsme s bratrem u babičky. Se strejdou jsme dělali legraci. Táta nás vzal na dlouhou procházku.

Kuba

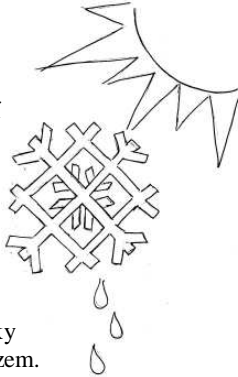
ZIMA BYLA LETOS DLOUHÁ...

Procházka

zimní krajinou

Je krásný zimní den. Procházím se tou pohádkově kouzelnou krajinou. Vše, kam jen oko dohlédne, pokryla sněhová peřina. I teď se z oblohy sypají sněhové vločky a tiše dopadají na zem.

Procházka takovou krajinou je nesmírně uklidňující a krásná, člověk si při ní úplně pročistí mysl a všechny zlé myšlenky odfoukne vítr. Špatná nálada je v mžiku pryč. Při chůzi se vaše boty boří do hebkého a měkkého sněhu, který krásně křupe. Ticho narušuje jen zpěv ptáků. Jdu dál lesem a zanedlouho procházím kolem jedné chaloupky. Vypadá jako z pohádky, je zcela zasněžená, z komínu na vrcholku střechy se line bílý kouř. Co dobrého se asi peče v peci? Kousek od chaloupky pár dětí právě dokončuje stavbu sněhuláka, místo nosu mrkev, oči a knoflíky nahradí uhlíky. Samozřejmě nesmí chybět hrnec jako čepice a koště. Sněhulák v celé své kráse. Kde jen jsou ty časy, kdy jsem se nemohla dočkat prvního sněhu, až budu moci konečně s rodiči také jednoho postavit? Až přijde čert s Mikulášem a andělem... A nejvíc jsem se pochopitelně jako každé dítě těšila na Vánoce. Co mě čeká pod stromečkem, dostanu tu vytuženou hračku? Dnes vím, že Vánoce nejsou jen dárky. Člověka jistě potěší, když si na něj někdo vzpo-

mene, ale nemělo by to tak být jen v jeden určitý den roku. Procházím se po bílé louce a najednou pocítím, jak mi rudnou tváře, jsou červené jako jablčička. Teprve vnímám tu zimu, jež je všude kolem a působí ze všech stran. Je tak štíplavá a palčivá jako nabroušený nůž. Hned nato vykoukne sluníčko, krajina díky němu zcela změní tvář. Hned je mi tepleji. Najednou se zastavím a pozoruji stopy ve sněhu. Komu asi patří? Nejspíš zajíčkovi. Náhle se nebe zbarví do barvy krve, bílé stromy pokryje černý stín. Zimní krajina už nepůsobí tak krásně bíle, vyznačuje z ní prázdnota. Je temná a nepřístupná. Tma pohltila celou krajinu. Je čas vrátit se domů.

Lucka, 8. A

První sněh

Chladný pán zimy přiletěl nad Starou Ves i se svými sněhovými peřinami a roztrhal je. Zanedlouho byla pokrytá celá Stará Ves posypána sněhem jaby ji někdo pocukroval.

Jarek

Čawec lidičky. Dostali jsme za úkol okomentovat tuhle slohovku.

Tak tady je komentář:

TeRe_N!CZkAMucQ: „Velice malé, krátké, stručné a co je malé, to je roztomilé.“

Tomule: „Ano, já naprosto souhlasím, ale když je to slohovka, mohlo to být o něco delší!“

Te: „Hm, hm. Když se podívám na slohovky druháků, tak si myslím, že Jarek to má oproti nim dlouhé.“ (smích)

Tomule: „Já nesouhlasím, von je osmák.“

Te: „Na věku nezáleží, i když vím, že máš pravdu.“

(všechny mé názory byly napsány jen proto, abych vyvedla soudružku Tomuli z míry)

Tomule: „A tak... (dopsala prupiska). Chm, ale musíme to nějak okomentovat. Tak začni. Máš přednost, jsi starší.“

Te: „Je krize, musíme šetřit tuhama do prupisek!“

Tomule: „Ano, tak to je pravda, ale že by u Jarka doma bylo tak zle?!“

Te: „Všude je to zlé. U nás doma jíme už jenom chleba s mrkví.“ (záchvat smíchu)

Tomule: „To u nás se jí chleba máslem namazaný, ale hodně na tenko. A co říkáš na srovnání s Luckou?“

Te: „Já jsem to nečetla.“

Tomule: „Aha, tak to jo. Ale z mého pohledu to má lepší. I jen, když se na to podíváš.“

Te: „No, chvílku počkej, čtu... JO, myslím, že to má opravdu delší, lepší a originálnější.“

Tomule: „,Takže souhlasíš. No, konečně jsme se shodli. Tak a to je konec. Ahoj!“

Te: Ahojky!

Princ Kaspian

On, můj literární hrdina

Některé dívky si jako literárního hrdinu vyberou nějakého krasavce z dívčího románu jen proto, že byl krásný a hodný. A pak vlastně kromě popisu jeho zevnějšku nebudou vědět, co vlastně napsal. Ten, koho jsem si vybrala, je pro mě zajímavý svým životem. Má mysl se rozhodla pro něj! Pro prince Kaspiana ze série knih Letopisy Narnie od autora C. S. Lewise. Princ Kaspian vystupuje v druhém a třetím díle.

Kaspia odmala vyrůstal bez rodičů, jen se svým strýcem Mirazem, o kterém si myslel, že pro něj bude v životě oporou. Mezi jeho záliby patří hlavně historie. Především příběhy staré Narnie. Všechny bitvy a hlavně to, co se v jeho zemi dělo za dávných dob. Odmala se učil jezdit na koni a šermovat. Jeho velkou oporou v životě byl jeho vychovatel profesor Kornelius. Když rostl a vyrostl až v člověka, který byl hoden stát se králem, přišel životní zlom. Narodil se mu bratranec. Profesor věděl, že Miraz bude chtít Kaspiana odstranit, popřípadě zabít, proto ho včas varoval, dal mu pokyny. Utekl do lesa. Nevěděl, komu teď věřit, protože ho zradil ten, kterému odmala věřil. Kaspian se však nevzdal a vzepřel se. Což bylo zásadním krokem v jeho životě. Spolu s mocnými silami staré Narnie porazil strýce Miraze. Kaspian měl dobrý pocit. Vše bylo při starém! Pouhé příběhy, co znal, se proměnily ve skutečnost. Mluvící zvířata a stromy, tančící najády a triády v lesích, faunové, ... Kaspian si splnil své přání. V tom všem ho obdivují. Dokázal se

vzepřít, nevzdal se a bojoval za to, co chtěl jeho lid i on sám.

Možná si někteří, ti co ho neznají, myslí, že když je to princ, že je nějaký namyšlený a rozmazlený frajer. V tom, by tito lidé byli zklamaní. Je totiž jiný. Je čestný, hodný, vtipný. Určitě by s ním člověk zažil spoustu dobrodružství. Ani on však není dokonalý. Někdy se dokáže pěkně rozrušit. Třeba, když se mu něco nelíbí. Ale takový je snad každý. Mám bych zapoměla na jeden z prvních dojmů při setkání, a to vzhled. Je vyšší postavy, má černé a středně dlouhé krásné vlasy a s kombinací hnědých očí vypadají senzačně! Možná, že kdybych se s ním znala a existoval by, dala bych cokoli za to setkat se s ním. Co možná - určitě! Setkat se s ním a přátelit se. Kdo by o takového kamaráda nestál?! Jenže je to jen ...kdyby existoval...

Nejprve jsem viděla film s Kaspianem a velice se mi líbil. Přečetla jsem knihu - druhý a třetí díl. Třetí díl ještě není ve filmové podobě, ale už se na něj moc těším. Je jen škoda, že Kaspian není v dalších dílech...

Michaela, 9.A.

LYŽÁK 2009

Ano, jako každý rok vyjela i letos 7. třída na lyžák. Ráno v 6.30 jsme byli nastoupeni před školou, nabaleni v zimních bundách s velkou taškou, lyžemi a lyžáky. Nu což, nasedli jsme do autobusu, zamávali letmo rodičům a vyrazili na cestu. Cesta proběhla celkem dobře až na to, že se jeden člověk poblíknal =). Vystoupili jsme před malým svahem, kde bylo nádherně. Zabrali jsme si pokoje, vybalili, rozkoukali okolo a hned šupky dupky na svah. Nejdříve probíhalo roztržení do skupin. A pak už to jelo... První družstvo se vypravilo hned na velký svah. Druhé a třetí bylo na tom malém svahu, ale po pár dnech jsme už všichni jezdili na naší největší sjezdovce. Přes odpolední klid se hlavně „odpočívalo“ a chodilo do bufetu na horkou čokoládu.

Každý den bavilo večerním programem jedno družstvo. Hrála se pantomima, hledání věcí po celé chatě a taky skládání básniček. Taky jsme zpívali všechny písničky, co známe. Večerka byla v 22.00 a poslední den jsme ji měli až 23.30. Za odměnu jsme od nočního dozoru dostali ukolébavku a někteří jedinci taky pohádku. Jídlo nám všem mooooc chut-

nalo a na paní učitelky si taky nemůžeme stěžovat. Velmi hodně nás bavilo lyžovat, ale poslední den nás už fakt bolely nohy. Nicméně všem se nám lyžák moc líbil a všichni bychom si ho dali ještě jednou ... nebo vícrát...
kiQinnka

Básničky aneb lyžák jede

Jelikož chodím do 7. třídy, tak jsem měla letos tu čest zúčastnit se lyžáku. Mno. Sranda byla velká jako celá chatička, inu protože mezi naše večerní programy patřilo, že každé družstvo muselo večer bavit. Tak vám, našim milým čtenářům, musíme ukázat naše básničky. Jen tak pro pořádek - účelem bylo na určitá slova vymyslet co nevtipnější básničku. Celkem bylo pět skupin. Samozřejmě, abychom vás o něco neochudili, tak vám nabízím všechny. Slova byla tahle: **ram-pouch, sníh, strom, zámek, čaj, jelen:**

Mno takže: (po škemrání bez cenzury)

1. místo

Píncek koň

Koudelkové od zadku padal sníh,
a koň jede za ním na saních.

Na cestu mu vlezl jelen,
který už byl postřelen.

Koň to šustnul do stroma,
měl v zadku kus paroha.

K párku si dal horký čaj,
nevydržel a už chcal.

Rampouch z toho se stal
a koňovi z toho stál.

2. místo

Fráňa Šrámek

Na autě zamrz zámek,
ve kterém seděl Fráňa Šrámek.

Po cestě srazil jelena,
který spadl na kolena.

Při cestě padal sníh,
pneumatiku v něm pích.

Rampouch na něj spadl shora,
až se mu z toho zatočily kola.

Narazil pak do stromu,
měl z toho pár úhonů.

Na čaj si zašel v klidu a míru,
a v kalhotách si udělal díru.

3. místo

Únor

Únor bílý sílí pole,
na palouku běhá vole,
jelen statný jako v arše Noe.
Aby měl Noe sílu z čaje,
čeká až mu jeho rampouch ztaje.
Noe se těší na něhu,
od Sněhurky ze sněhu.
Na stromě štěbetají ptáci,
v ledové vodě ploujou si raci.
Štípili Noeho do zadku
a máme tu děti pohádku.
Pohádka ma šťastný konec,
na zámku ve Staré Vsi
lásce dnes zvoní zvonec.

4. místo

Rampouch

Na střeše visí rampouch
špičatý,
a pod stromem
sedí jelen rohatý.
Pije čaj s vodkou,
nakopnem ho botkou.
Sníh mu taje na pr...li,
větry létaj jako střely.
Zámek za ním zůstal celý.

5. místo

Zámek

*Až zámek bude zasněžený,
jelen bude nakrmený.
Rampouch spadne do čaje,
a had bude na stromě.*

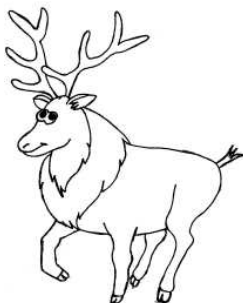
Čestík, Getchitka

Na lyžařský kurz jsem se těšila už od začátku 7. třídy. Čekání to bylo dlouhé, ale dočkala jsem se. Ten den, kdy se odjíždělo, jsem vstala brzy a půl hodiny před odjezdem jsem se dívala z okna. Taťka zavelel: „Jdeme“. Vyrazili jsme a já pořád myslela, jestli tam už bude Měřva, Beky nebo Peluni. Zprvu jsem je neviděla, ale nakonec jsem je našla. „Autobus“ křičeli všichni, když konečně po deseti minutách přijel. Na-

ložili jsme lyže, bágly a sebe. A vyrazili na hory. Když jsme přijeli, čekala na nás větší dřevěná chata, jedna velká sjezdovka, dvě menší sjezdovky a hlavně všechno bílé. Nejvíce jsme se užili lyžování, což bylo jasné. Lyžovalo se každý den ráno i večer. Jenom ve středu jsme zavítali do zdejšího muzea lidových umění a do obchodu. Ale nic není bez komplikací, jak lyžování, tak muzeum. U lyžování bylo u mě nejhorší nasednout na vlek a vyjet na kopec. Na kopci jsem se rozhlédla a to mi stačilo k dobré náladě. Z kopce jsme všichni svištěli. No, v muzeu byla zima, a to strašná. Exponáty byly zajímavé. Nejzajímavější byl veliký betlem, postavička řezníka, jak zabíjí prase, a kolovrátek. Večer na pokoji se hrály karty. Spali jsme na viklacích a vrzacích postelích, ale přežít se to dalo. Už jsem zažila i horší. Na konci lyžáku byl závod. V tom jsem skončila poslední, což mi vůbec nevadilo. Domů jsme jeli v pohodlí zájezdového autobusu. Po příjezdu nastal menší problém,

kteřá taška je moje, protože tam bylo několik stejných tašek. Málem jsem odešla domů s cizí taškou. Byl to nejlepší sněhový týden. Tak to je všechno. Na shledanou.

Nikola

Na lyžák jsme jeli v pondělí 12. ledna. Když jsme tam přijeli, tak jsme se vybalili a šli jsme lyžovat.

První dopoledne jsme se zařazovali do skupin, já jsem byla v první. Když jsme byli zařazeni, tak jsme šli na

oběd do chaty. A musím říct, že mi moc nechutnal.

Po obědě byl odpolední klid a po něm jsme šli znovu lyžovat. První skupina šla na velký svah a ostatní dvě šly na malý. Jezdili jsme asi do čtyř hodin. Večer byl večerní program a po něm jsme šli spát.

Druhý den jsme znovu byli dopoledne a odpoledne lyžovat.

Ve středu se lyžovalo jenom dopoledne a odpoledne jsem šli do muzea a do obchodu. V tom muzeu byla strašná kosa, tak jsme se šli ven ohřát. Večer byl znovu večerní program a po něm jsme šli spát.

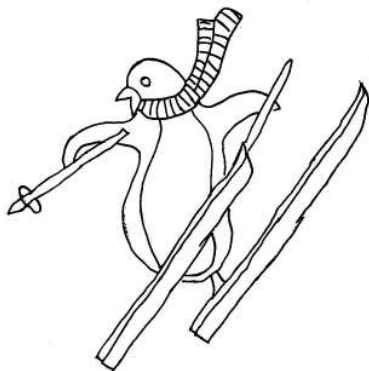
Ve čtvrtek dopoledne jsme trénovali na odpolední slalom. Potom jsme šli na oběd a po odpoledním klidu sjel každý dvakrát slalom. Ve slalomu jsem skončila čtvrtá.

V pátek, bohužel poslední den lyžáku, jsme se ráno trošku pobalili a znovu jsme šli lyžovat a odpoledne v poledním klidu jsme se dobalili. Potom jsme šli ještě

naposledy odpoledne lyžovat. Lyžovali jsme asi do půl čtvrté a potom jsme se šli převléct a zabalit poslední věci. Kolem páté pro nás přijel autobus a museli jsme jet domů.

Lyžák se mi moc líbil a ráda bych se tam vrátila.

Kristýna

Zážitek z lyžařského výcviku

Hned jak jsme přijeli, tak jsme šli do pokoje, rozdělili jsme se, kdo budeme kde spát. Na pokoji nás bylo šest. A jak jsme se tam zabydleli, šli jsme na svah. Já jsem byl ve třetí skupině (ve zlomené lyži). Tak jsme se učili, jak si správně nazouvat lyže, učili jsme se zvednou ze země a tak. Potom jsme šli na oběd. Po obědě jsme měli 2 hodiny odpočinku. Potom jsme šli zase na svah, já jsem pořád padal (dokonce jsem skočil Verču Košcovou, protože jsem se postavil na místo a mi to jelo pořád dopředu, po tom pádu jsme šli zase do chaty). Já jsem si rozerval topení. Šeděnkovi teklo na postel ze střechy, tak nám pan Orság dal mističku, aby nám to teklo do té mističky. Dali jsme tam bombóny a kyselé rybičky a ty se pořád zvětšovaly. Pelíšek z toho měl třetí Vánoce.

Franc tam hrál na kytaru, byla to sranda. Přišli jsme na pokoj a Kryl tam vylezl na postel a skočil z ní. K. Holaňová pod náma byla na..., že jim tam málem spadlo světlo. Do našeho pokoje přišla paní učitelka Mlčochová a řekla: „Co tu blbnete?“ A Kryl řekl: „My?“ A ona řekla: „Všichni!“ Poslední den jsme museli uklidit. Takže jsme museli vylít ty bombóny s těma rybičkama. Pověřili jsme Pelíška, aby je šel vylat do hajzlu. Potom jsme už jeli domů.

Radim

UDÁLOSTI A KOMENTÁŘE

Dobrá rada nad zlato

Co si přát za pěkné vysvědčení je problém asi každého. Když řeknu každého, myslím tím ty, co mají pěkné známky.

Řekněte si o to, co sbíráte, např. klíčenky (to je můj případ), známky, odznaky, plyšáky.

Řekněte si o oblečení, buď o poslední módní oblečení nebo sportovní, to je na vás.

Nebo řekněte rodičům, že mají volný výběr. Ale možná byste mohli tak trochu naznačit, co byste si asi tak přáli.

Doufám, že jsem vám poradila dobře!

Papa, Tukan

ŮŘAD PRÁCE

Dne 4. 2. 2009 jela 8. A do Ostravy na úřad práce. 8. A doprovázel pan učitel Chvostek a výchovná poradkyně paní Plečková. Měli jsme si vybrat, na jakou školu bychom chtěli a nechtěli jít, jaké povolání bychom chtěli

dělat. První dvě hodiny jsme probírali, že je hodně nezaměstnaných a co to pro nás znamená. Potom byla pauza na svačinu. Polovina třídy se hlásila na obor „programátor“. Někteří lidé věděli, že se tam nedostanou, někteří na to ale teprve přišli. O některých jedincích se vědělo, že neumí nainstalovat ani icq. Pak jsme se přesunuli do nižšího patra. Každý si našel ve složkách (bylo jich tam asi 200), to své povolání a dali nám k ní i videokazetu, na kterou jsme se dívali, co naše povolání obnáší. Pak jsme vyplňovali dotazník, co naše povolání obnáší. Myslím si, že se všem na úřadě práce líbilo.

Šmajdalf

Je zima a po prázdninách!!

Je zima, je po prázdninách a my musíme zase do školy. Byli jste na dovčí nebo doma?? To víte jen vy sami. Po týdnu zase do školy a nám se nechce, ale je to tak, je tady ta naše „mučitelka“ škola. Když říkám „mučitelka“, tak tím myslím těžké prověrky a učení. Vlastně nic víc, jenom učení a prověrky a zase učení, ale někdy je ve škole sranda. **Nejhorší** je to **brzké vstávání!!!** Vytáhneme tašky, dáme do nich sešity a učebnice a hlavně tu žákajdu, kterou tak nemáme rádi. Jsou v ní ty poznámky a špatné známky. Hlavně nezapomeneme svačinku!! Nejlepší na škole je nejen pro mě, ale i pro více lidí nejkrásnější páteční pocit, že už můžu jít domů a že je víkend. Dva dny potom je tu zase pondělí a úterý atd. Užijte si sněhu, dokud nějaký je, a jeďte ještě lyžovat, dokud můžete!!!

Bye, bye Tukan a Škorpik

Pernštejni - gotika

Děti od 5. třídy byli na vystoupení, které se konalo 20. 1. v tělocvičně. Agentura si pro nás připravila představení GOTIKA. Bylo to velmi poučné a taky zábavné. Pánové si připravili, jaké zbraně se používaly za dob gotiky. Zbraně si moc nepamatuju, ale nebyly to nějaké brokovnice, samopaly, colty, ale zbraně bez nábojnic, tedy aspoň většina. Ukázali nám taky meče, nože, sekery atd. Také nám předvedli, jak se kdysi dávno bojovalo, a to zábavným stylem. Jejich webové stránky jsou www.pernstejni.cz.

Já si myslím, že se to líbilo hodně lidem a já jsem mezi nimi.

Bye Tukan

POZOR, POZOR!

Kolikrát se vám stalo, že jste měli nějaký stres a nemohli se rozhodnout, jak ho vyřešit? Já ho sice neřešila, odehrával se v mém okolí. Mluvím o kauze „hydrant a spol.“ Na jednu stranu se mi coby začce ZŠ zdá řešení tohoto problému šilené, ale na druhou jako (snad) budoucí vychovatelka uvažuji, jak bych tuto potíž zvládla vyřešit já. A proto jsem se pokusila rozdvojit svou osobnost a můžete si přečíst mé dva rozdílné názory na tuto věc.

Mluvití stříbro, mlčeti...

Takže začněme! Není to zas tak dávno, co se v rozhlase ozval rozčilený hlas paní zástupkyně. Pro připomenutí: Mluvil se tam o tom, jaký je na škole „bordel“, jak jsou převrácené obrázky na chodbách a jak někdo rozkopl dvířka hydrantu či co. Samozřejmě na konci relace byla výzva: „Kdo viděl někoho poškodit školní majetek, necht' se obrátí na schránku důvěry nebo na svého třídního učitele.“ No a netrvalo dlouho... Pár hodin nato byl viník dopaden. Zůstává otázka: Není náhodou mezi nepsanými pravidly školy i to, že se nežaluje? Já osobně si myslím, že jo, protože jak by se asi cítil „práskáč“, kdyby na něj taky někdo něco napráskal? Na celou tuhle kauzu mám svůj názor. A ten zní takhle: žalovat by se prostě nemělo, i když známe pachatele. Tak a tady vidíme, že nejen venku platí pravidlo mluvití stříbro, mlčeti zlato.

Učitelé jsou pobouřeni předcházejícím článkem (možná mi o to trochu i šlo:)), a tak jsem zaúkolována tím napsat nový, tentokrát na to samé téma, ovšem z pohledu učitele.

Když ráno přijde do práce, projde se chodbou a uvidí převrácené obrázky, řekne si: „Dobře, pubertáci.“ Ovšem jakmile spatří rozkopnuté dveře hydrantu, má nejspíš chuť cosi nemilého zakřičet. Ale nemůže. Proč? Zaprvé je to nevhodné a zadruhé by to asi stejně moc nepomohlo. V hlavě se mu točí to, že by rodiče měli svým zmetkům zmalovat zadek a pořádně jim domluvit. Pokolikáté už? Prostě to na ně-

kteří žáky nepomáhá. A tak nezbyvá nic jiného, než vyzvat ostatní děti k tomu, aby nastrážily své oči i uši a dívaly se kolem sebe. Doufají, že se děti chytí a oni dopadnou viníka. Dnešní mládež nemešká a žaluje. Proto je provinilý dopaden a dostane trest. Učitelé sice vědí, že se tresty žákům ani trochu nelíbí, ale na druhou stranu je přece musí nějak potrestat.

Nakonec snad mohu jen říct, že učitel versus žák je prostě nekonečný spor, a ať jej vyhraje kterýkoli z nich, tomu druhému se to zcela jistě líbit nebude! L*L*

ZÁPIS

2. února 2009 byl ve škole zápis. Konal se ve třídě 5. A. Někteří páťáci chodili po škole s předškoláky a ukazovali jim družinu, tělocvičnu, jídelnu a spoustu dalších tříd. Zápis začal v 13:00 a končil v 17:00 hodin. Někteří děti nechtěly být provázeny po škole, a tak šly domů, ale většina se chtěla projít po škole. To bylo pro páťáky skvělé, alespoň nemuseli čekat ve třídě 4 hodiny. To je fakticky hrůza, čekat ve třídě tak dlouhou dobu! A už se na ty malé prcky moc těšíme a doufáme, že se jim tady bude líbit! Určitě se do školy těší, ti naši předškoláci. My jsme se taky těšili. Až tady budou, určitě jim budeme pomáhat a bavit se s nimi, jako se bavíme s dětmi, co jsou teď v 1. A.

Kotě a Koťátko

Planetárium

25. 2. navštívila 5. a 4. třída planetárium v Ostravě-Porubě. Odjžděli jsme v 07:30 hodin od školy. Jak jsme tam přijeli, tak jsme šli do šaten a dali jsme si svačinu. Po 10 minutách pro nás někdo přišel a zavedl nás do velké místnosti, která měla místo střechy velkou kopuli, a taky nám vysvětlili, proč tam je ta velká kopule. Byla tam proto, aby to vypadalo jako nebe, když jsme si promítali hvězdy, planety a spoustu dalších věcí. Po hodině jsme sešli zpátky do šaten. Chvilí jsme čekali a pak jsme museli jít do sálu a tam jsme se dívali na zvířecí olympiádu, protože byla jiná škola zrovna u dalekohledu, kde jsme po skončení filmu šli my. Museli jsme jít po velkém schodišti, ale stejně jsme se nemohli podívat, protože bylo škaredé počasí. Ve 12:00 hodin jsme se

vrátili do školy a ten, kdo chodí na obědy, tak šel na oběd a ostatní domů.

Kotě a Koťátko

Velikonoce

A je to tady zase! Velikonoce klepou na dveře, už se blíží 13. duben a to znamená, že velikonoční pondělí je brzičko tady!!! Holky se připravují na studenou sprchu jak psychicky tak fyzicky, chystají náhradní oblečení a samozřejmě čokoládová vajíčka. Kluci pletou karabáče a chystají zase voňavky, vodu a tašky na čokoládová vajíčka. A nesmíme zapomenout na výborné velikonoční beránky, na kterých si asi pochutnává každý. Kraslice zdobí větvičky, stoly atd. skoro každého domu. Prostě Velikonoce jsou úžasné (no, i když holky si moc nelibují). *Tukan*

A jedeeem!!!

Tak a jsou tu zase po roce ty Velikonoce. A jelikož se blíží květen, tak se blíží i ty úžasné výlety. Minulý rok jsme jeli na nějaký hrad a do Javoříčských jeskyní, kde byli netopýři a krysy. Možná tam ty krysy nebyly, ale to já neřeším! Tento rok nás čeká Westernové městečko v Boskovicích. Tam nás čekají různé atrakce, soutěže a kozy. Už se moc těšíme!! Paní učitelky už tam byly s jejich bývalou třídou a bylo to prý moc super. My jim věříme a doufáme, že mají pravdu. Zajímalo by mě, kam jedou i ostatní třídy, ale vím, že se my jako 6. třída dohromady moc těšíme a myslíme, že se nám to bude líbit.

Škorpiak

Jak se z nás staly přes noc hvězdy!!!

Dušan zbohatl. Nevsadil si ve sportce a ani nevyhrál v AZ-kvízu. Dušan potřeboval tvrdou ruku a hlavně chytré mozky. Protože bez toho by byl úplný kaputo, prostě finito. Tak jo, mástý přeháním. Ve skutečnosti potřeboval šéfredaktory. A to dva. Nemohl to být kdokoli a konkurence byla vysoká, protože Dušan má přece vysokou laťku. Když jsme já a Elka

přišly do Dušana, byla to fronta jak na banány. Obě jsme stály s údivem ve tváři, prostě jako opařené vařícím olejem. Fronta na konkurz, zapíše se zde - tak takhle vypadal nápis, kde seděla sekretářka a podávala formuláře na vyplnění. Já a již zmíněná Elka jsme věděly, že nemáme šanci uspět, tak jsme se ani nehlásily. Asi tak po půl hodině jsme šly na chodbu a tam jsme uviděly smutnou paní učitelku Kunzovou, slzy jí stékaly pomalu dolů. Tak takovou smutnou jsme jí opravdu ještě neviděly. „Dneska je těžké najít někoho, kdo se nepřetvařuje, kdo opravdu má srdce a bude k užítu,“ asi nějak takhle vypadala její slova. Uklidňovali jsme ji, že se někdo schopný najde a že to bude někdo, u koho to nejde poznat na první pohled. V tu ránu nás paní učitelka zastavila a řekla: „Vy dvě. Vy dvě jste ty vyvolené. Sepsalo vás samo nebe!“ A v tu ránu se její tvář vyjasnila. Obě jsme byly překvapené. Zrovna my? Tohle nás nikdy nenapadlo. A tak končí příběh, který stále pokračuje...

Vaše Červmm Mišmm

aneb Perla Podkrkonoší

Ahoj, ahoj, ahoj! Tak a už jsem zase tady a se mnou zbrusu nový článek o hradu Pecka. Přece jsem vám to slíbila v minulém čísle. Ne?! A já své sliby plním, alespoň někdy. Tak a jdeme na to.

Chm, chm. První písemná zmínka o hradu Pecka je z roku 1322. Jako majitel je uváděn Budivoj. Hrad sloužil původně k ochraně zemské hranice a zlatých dolů u obce Stupná, kde se těžilo po celý středověk. Dlouhá doba. Měl dvě obranné věže propojené hradební zdí a jeden obytný palác. Kolem hradu byl vyhlouben příkop, takže přístup byl možný pouze přes padací most.

Od konce 15. století usilovali majitelé hradu o další rozšiřování obytných částí. Zpočátku, za vládky Hořických z Hořic, v gotickém stylu. Od druhé poloviny 16. století, za Škoků z

Bílých Otradovic, byla postupně provedena renesanční přestavba. Završitelem se na začátku 17. století stal Kryštof Harant z Polžic a Bezdruzic, který byl spisovatel, český šlechtic, válečník, diplomat, cestovatel a hudebník. Po tragické smrti Kryštofa Haranta na staroměstském popravišti v červnu roku 1621 získal Pecku Albrecht z Valdštejna, který zámek po ročním držení daroval řádu kartuziánů z Valdic u Jičína. Ti Pecku po více než sto padesát let využívali pouze jako letní sídlo. Téměř neobývaný zámek postupně chátral. Za jeho slávu udělal definitivní tečku rozsáhlý požár v roce 1830.

Jako turistický objekt slouží hrad od roku 1968. Největší zajímavostí je asi to, že nebyl jako jeden z mála dobyt husity.

Víc jsem toho nezjistila. Bohužel. A tak vám to zkusím vynahradit přístě jiným hradem, ale to se nechte překvapit!

Loučí se Tomule!

VOLNÝ ČAS S EPOU

Recepty babičky Epy

Dneska si zase něco mňam ukuchtíme =D. Určitě jste měli doma kamarády a nevěděli jste, co jim nabídnout, tak teď tu máte tip: udělejte skvělou tvarohovou pomazánku!

INGREDIENCE: 250 g měkkého tvarohu, 60 g Ramy, 1 cibule, 1-2 lžičce mléka, veka

Postup: Cibuli nakrájíme na drobno, přidáme Ramu, osolíme, opepříme, dáme trochu mleté sladké papriky, mléko a zamícháme. Pak nanese na nakrájenou veku a vložíme do úst, pak už jen vychutnáváme :D

Vaše milovaná babička Epa

Doporučené knihy babičky Epy

Třetí díl známé korejské manwhyy, která představuje českému čtenáři typický svět asijských komiksů.

Opět se setkáme s příhodami samotářského Jung-wooa. Que-min, aby mu zajistila bezpečí, přistoupí na Ghoon-hahmovu podmínku a začne s ním chodit. Jenže jak dlouho takové vydírání Que-min snese? Co na to řekne Gho-

on-hahmův gang? Je Ghoon-hahm opravdu tak drsný vůdce, za jakého se vydává? A jak se zachová Jung-woo? To vše se dozvíme v tomto dílu v nejnepínavější manwhwe co znám.

Dalšírrrrrrrrr knrrrrrrrrržečkaaaaaa

Další knížečka... teďka bude spíše pro prvňáčky a školkáčky! Stejně si ji ale budete muset všichni přečíst! XD

Název: Domeček pro šneka Palmáce

Rok vydání: 2008

Tato knížka patří určitě mezi velmi vhodné pro děti, pokud hodně lpíte na dobrém vzoru a příkladu. Autorka je dětská psycholožka, napsala pro děti řadu knížek a i tato je ve výchovném duchu. Nikoliv však poučujícím. Naopak!

Palmác je hlemýžď zahradník. Palmác se rozhodne, že nechce už být hlemýžď... jak to vyřeší? Jednoduše... Palmác je jediný hlemýžď, který si dokáže svou ulitu odložit. A on to udělal. Pro něj není sranda v létě se s ulitou tahat, tak on ulitu odložil do malé jeskyně. Byl unavený, a tak šel k chladivému potůčku, kde pak u něj usnul. Ale mezitím mu někdo ulitu rozbil, takže mu nezbyvá nic jiného, než hledat novou.

Babička Epa

KAPELY

ANEŽ TO NEZACHAPEM

É čekid ap... Právě nás NĚCO napadlo (dobře, právě nás napadla INFORMACE) o tom, jak asi vznikly názvy různých kapel a proč. Tento článek zajisté není stažený z internetu a jistě nebude pravdivý, takže to neberte vážně, spíš jako nějaké farky a tak.

Gipsy.cz: Mělo by to být spíše Gipsy.rom, protože, jak jistě víte, zpívají tam Romové

Morčata na útěku: Asi někomu zrovna utekla morčata z KLECE

Úspěch: Jedna z neúspěšných kapel české éry

Holkí: Asi někdo byl na travesty show (čti šou:P)

Lunetic: Vznik/Zkratka: Láskyplně úplně nemožní ekologové trhavín infarktů citrónů

Rybičky 48: Bojí se, aby je nesežral žralok, a myslí si, že když jich bude 48, tak se jich bojí

Katapult: Vznikl v druhé světové válce, když se vlastně kat rozřezał na pultě

Bacily: Někdo měl asi anginu

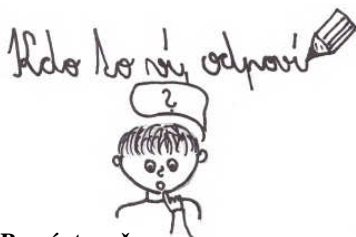
Rezon: Popadl je ozon a řval na ně rrr

US5: Uchylové s pětkou

Doga: Prostě pejsci...

NIVA: nikdo je nezná, i přesto jsou úžasní

Lili a Červ

První stupeň

1. Do jaké skupiny zařadíme jablko?
 - a) ovoce
 - b) zelenina
 - c) zvířata
2. Jak dopadla pohádka Popelka?
 - a) špatně
 - b) byli šťastní až do konce
 - c) hrůzostrašně
3. Kolik je 12+8 ?
 - a) 1
 - b) 5
 - c) 20

Druhý stupeň

1. Co je kůň?
 - a) lichokopytník
 - b) sudokopytník
 - c) nemá žádné kopyta
2. Jaké barvy má naše vlajka?
 - a) zelená, černá, modrá
 - b) růžová fialová, bílá
 - c) modrá, červená, bílá
3. Jak se jmenuje náš ředitel?
 - a) Václav Klaus
 - b) Pavel Plečka
 - c) Santa Claus

Správné odpovědi z minulého kola:

První stupeň: 1. c) 2. a) 3. c)

Druhý stupeň: 1. c) 2. a) 3. b)

A výherce opět žádný!

Metin 2

Všichni určitě znáte hru WoW (World of Warcraft). Hra Metin 2 je její přesná napodobenina, až na to, že není placená a její hraní je zdarma. Je to Online RPG. Máte na výběr ze 4 různých postav, a to Válečník, Ninja, Šaman a Sura. Každá postava má své výhody i nevýhody. Například Válečník je silný na blízku, ovšem na dálku žádnou velkou účinnost nemá. Zato Šaman, ten je silný na dálku, umí také léčit, ovšem na blízku třeba proti Válečníkovi nemá žádnou šanci.

Plníte úkoly, zabíjíte příšery a hráče z jiných zemí. Je to prostě dobrá hra.

Stránka hry: www.metin2.cz

Můj názor: Tuto hru taky hraju, jsem Válečník na lvl 33. Hraji za říši Shinsoo. Můžu jen doporučit :-).

Foxanek a Pincers

HAPPY END

Teď bych vám chtěla říci jeden smutný příběh s happy endem (šťastným koncem). Jednoho dne řekla třídní učitelka jejím žákům 9. třídy, aby napsali o svých spolužácích krásné věci. A tak si všichni napsali k určitým jmenům svých spolužáků pěkné věci. Na další den paní učitelka přinesla žákům papír, na kterém bylo napsáno, co si kdo o kom myslí. Hodně žáků se divilo, že si spolužáci myslí o sobě takové pěkné věci. Potom, až zazvonilo, tak všichni udělali kolem jedné lavice kolečko a ptali se, jestli opravdu napsali o sobě takové pěkné věci. Potom, za nějakých dvacet let, se sešli všichni spolužáci na pohřbu Bohouše, který ve válce v Afghánistánu umřel. Na jeho pohřbu se sešli všichni,

dokonce i třídní učitelka. Všichni šli do sálu, kde ležela rakev, ve které byl Bohouš. Třídní učitelka šla jako poslední. Když přišla k rakvi, pár minutek tam stála a za chvíli za ní přišli Bohoušovi rodiče, kteří předali třídní učitelce ten papír, na kterém bylo napsáno to z 9. třídy, a k tomu jí řekli: Musela jste být velice hodná, protože poslední slova, která Bohouš řekl, byla ta, že je vám velice vděčný za to, že jste dostala nápad napsat ten papír. Měl vás velice rád a tenhle papír nosil stále u sebe. Děkujeme vám za to, že jste to s nimi napsala. Když rodiče odešli, třídní učitelka si rozbalila starý, pokrčený, špinavý a zaprášený papír. Potom se na něj podívala pořádně a zjistila, že je to ten papír, co sepsali v 9. třídě. Pak za ní přišli všichni její bývalí žáci a vytáhli z kapes, peněženek, kabelek a různých věcí ty papíry a všichni řekli, proč ho nosí a kdy jim pomáhá. Tento velice smutný příběh je pravdivý. Když jsem si to četla, měla jsem slzy na krajíčku. Takže doufám, že další příběh, který napíšu, nebude tak smutný.

SarusHka

HALO LIDI!

Jmenuji se Jakub Pinkava, mám 13 let a chodím do 7. A. Zajímá mě počítač. Hraji stolní tenis za SK Brušperk. Mám rád zvířata, jízdu na kole a na koni. Přihlásil jsem se do Dušana proto, že by mohla být sranda! Rád hraji počítačové hry. Moje přezdívka je Pincers.

Můj taťka vlastní Jezdecký klub Stará Ves, jezdí s koňmi skoro po celé republice.

Já mám za sebou jedem závod, který dopadl docela dobře, dojel jsem na 4. místě v dvoukolovém závodě 15 poníků.

DRBY 1. STUPNĚ

- ◆ Zdeněk z 5. A. objímal Andreu z 8. A.
Tip Dušana: Není na tebe stará?
- ◆ Andrea z 4. A. balí Lukáše z 8. A.
Tip Dušana: Láska řádí v každém věku!
- ◆ Zdeněk z 5. A objímal v hodině Marka a paní učitelka jim povídá: „Vypadáte jak 2 teplí bratři“
Tip pro Zdeňka: Ty si asi nedokážeš vybrat, vid'?:-)
- ◆ Karolína a Kristýna z 1. A se pořád lepí na jejich třídní paní učitelku.
Tip pro holky: Nemyslíte si, že je to neslušné?
- ◆ Adama z 2. A miluje Natálii z 2. A.
Tip Dušana: Máte ještě čas?
- ◆ Simona z 2. A miluje Honzu z 2. A, láska nikdy nevy-mře. A je to taky navzájem, Honza miluje Simonu. Dokonce jsme přišli na nové vyjmeno-vané slovo-mylovat. *Tip Dušana: Bim, bam. Svatební zvony zvoní.*
- ◆ Natálie z 1. A miluje Tomáše taky z 1. A. Bohužel má už jinou holku.
Tip pro Natálii: Smůla, no...

Kotě a Koťátko

DRBY 2. STUPNĚ

- ◆ Zuzka z 6.B se kouká na Jirku taky ze 6.B. *Tip pro ně: A proč ne?*
- ◆ Veronika ze 7.A se kouká na Adama taky ze 7.A. *Tip pro ně: Jako stvoření pro sebe.*
- ◆ Sára z 6.A si dávala MUCIKY s Danielem ze 7.A. *Tip pro ně: No, sluší vám to spolu =)*
- ◆ Tereza z 8.A si dala velkou MUCK s Lukášem taky z 8.A. *Tip pro ně: Máme svědky!*

NEW NEW NEW

Takže, po dlouhé době jsem tu zpět a mám pro vás něco NEW.

**Chtěla bych, abyste mi do Dušanovy schránky napsali,
komu byste se chtěli omluvit.**

Ať je to učitel, přítel, kamarád nebo spolužák, no prostě kdokoliv.

Ale samozřejmě, aby byla ta osoba z naší školy, jinak si ten vzkaz ta osoba, pro kterou to je, asi nepřečte. Myslím si, že je to dobrý způsob, jak se někomu taktně omluvit, nebo si to u někoho vyžehlit. Nemusíte se podepisovat, může to být anonym. Hlavně aby tam byla na-psána osoba, pro kterou to je. Může to být třeba i z první třídy. No prostě cokoliv a kdoko-liv.

SarusHka

Co s DUŠÁNKEM?

Achich, ouvej, lidi, lidi. Chápu, že chcete vyhrát, ale někteří jsou tím úpa posedlí protože nám dávají do schránky skoro celý časopis a odepírají možnosti jiným, kteří by mohli dát nějaký hot drb. Dáme vám proto pár rad a návodů, jak postupovat.

Co s vyluštěnou křížovkou?

Vyluštíme křížovku

Tajenku napíšeme na malý kousek papíru

Přeložíme

Vhodíme do schránky

Možná vyhraje!

Co s vyluštěnými otázkami Kdo to ví, odpoví?

Na kousek papíru napíšeme své odpovědi, např.:

a) C b) A c) B

Přeložíme, vhodíme do schránky. Předtím samozřejmě podepíšeme.

Možná vyhraje!

Lidičky, hlavně dětičky prvního stupně, zkuste psát jiné drby než: Ten miluje toho nebo dokonce **myluje** nebo ten chodí s tím. **Příjmení se nepišou!** Co takhle něco normálního?

Čestík, Getchitka

BRANKY, BODY, VTEŘINY

Zdar lidi. Dnes vám budu psát o hokeji. Můj oblíbený tým jsou HC VÍTKOVICE STEEL. Napíšu vám životopisy některých hráčů Vítkovic. Jen těsně postoupili do předkola. Vítkovicím fandí naše celá třída, ale najdou se tam i výjimky (asi 2). Ale nedostali jsme se do semifinále přes Slávii. „Škoda“. Nechám se překvapit. Teď, když jsme vypadli, fandí náš třídní fanclub Energii Karlovy Vary.

JIŘÍ BURGER

Post: útočník

Číslo dresu: 85

Výška: 182 cm

Váha: 83 kg

Narozen: 8. května 1977
v Kladně

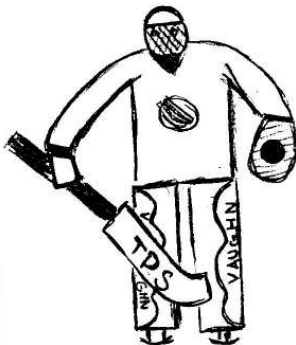
Odchovanec: Kladno

Předzdvka: Bugy

Rodinný stav: ženatý

Nehokejový koníček: golf

Auto: Volkswagen Golf

MAREK PINC

Narozen: 20. března 1979 v Mostu

Výška: 175 cm

Váha: 80 kg

Odchovanec: Most

Předchozí kluby: Litvínov, Most, Kladno,
Ústí nad Labem

Hokejové cíle: titul

Předzdvka: Pincák

Rodinný stav: svobodný

Nehokejové koníčky: sport, florbal, fotbal

Oblíbená hudba: rock

Současné auto: Audi

VIKTOR UJČÍK

Narozen: 24. května 1972 v Jihlavě

Výška: 179 cm

Váha: 88 kg

Držení hole: levák

Odchovanec: SK Jihlava

Předchozí kluby: Kärpät Oulu
(Finsko), Dukla Jihlava, Sparta Praha,
Plzeň, Slavia Praha, Třinec, SK
Jihlava

ŠMAJDALF

AŽ ŽIJÍ VICEMISTRŮ SVĚTA!

Seběhlo se to všechno tak rychle, že si ještě stále připadám jako ve snu. Dnes uběhl skoro týden od toho velkého dne. Sobota 14. 3. 2009 znamenala pro staroveské starší žačky obrovskou zkušenost, obrovskou radost, obrovské (ne)očekávání... Pro mě osobně to prostě nebyl jen tak nějaký den. Ráno jsem vstala, šla do haly, otevřela šatnu, převlékla se do dresu, ale pořád jsem neočekávala, že by se nám mohlo podařit vyhrát alespoň jeden jediný zápas. Když jsem došla nahoru a viděla, jak úžasná a rychlá hra se hraje, pokleslo moje sebevědomí asi stejně jako duše píchlého kola. Nebýt naší kapitánky Kláry a všech našich fanoušků, nevím, kam až by týmové posmutnění došlo.

Byl před námi první zápas. Nevím, jak se to povedlo, ale skončil úspěšně. Do šatny jsem odcházela propocená, ale šťastná, protože už mi bylo jasné, že poslední MY nebudeme. Tak vyhecované jako v tu chvíli jsme dlouho nebyly. Rozhodly jsme se nandat to Příchovicím, vyřadit je ze hry. Povedlo se! Rozhodnutí porazit Vracov padlo už v prosinci, když nás neprávem porazili u nich doma. Tým, který má fanoušky, prostě hraje a nám se povedlo opět vyhrát. Bohužel, při zápasu o první místo s Dobruškou se nám zranila útočnice a začala to s námi jít z kopce. I přesto je druhé místo v České republice (tedy vlastně ve světě, protože tahle házená se jinde nehraje) skvělé. Tímto článkem jsem chtěla poděkovat všem sponzorům, trenérům a v neposlední řadě fanouškům.

*Díky L*L**

Mistrovství ČR v národní házené

Dne 14. 3. se v Nezvěsticích (u Plzně) konalo MČR v národní házené, kterého se účastnily mladší žačky Staré Vsi.

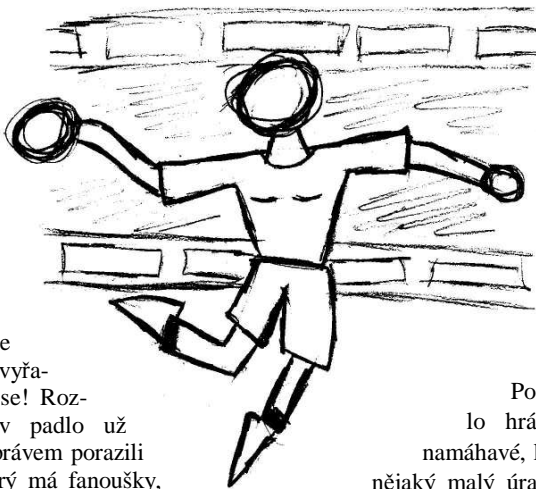
V pátek 13. 3. ráno v 8:30 jsme vyjeli, trvalo nám to asi tak 4 hodky. Jeli jsme po D1 a měli jsme štěstí, nebyla totiž žádná nehoda ani v pátek ani v sobotu. Některým se podařilo zabloudit v Praze, ale dostali se z toho brzy. Nakonec jsme po 4 hodinách přijeli do Dobřívi, kde jsme přespali v nějaké ubytovně s květinovým komínem. Ten se všem líbil. Spali jsme na pokojích po třech a po pěti. Na večeri jsme šli na Hamrovku do

restaurace. Vyspali jsme se, posnídali a jeli do Dobřívu na mistrák. Tohoto mistrovství se účastnily týmy: Tymákov, Litvínov, Stará Ves n. O., Březno, Krčín, Opatovice.

Po nástupu se začalo hrát. Zápas byly namáhavé, každá z nás měla nějaký malý úraz, nakonec jsme se, s dvěma prohrami s Tymákovem a Litvínovem, probojovaly na krásné třetí místo, ale tím to nekončí. Katka Hýlová se stala nejlepší útočnicí a Markéta Kolková zase nejlepší obránkyní. Po vyhlášení jsme si svlékly dresy a jely domů. Odjeli jsme asi tak kolem sedmi večer a dorazili kolem dvanácté.

Dostali jsme krásné ceny a máme na co vzpomínat.

Tukan

LÁMEJ SI HLAVU

A V A R P O P R E C A R E P O O S Ě
N N M Z S Í Ť O V K A L K E L O T S
V I R Č Í L S N D Ě V D E M D Š Ř T
O A A B K É O K K V E T O A I O E Ř
M I K R O F O N O O Ý C R Č D K V Í
Ě T Š I Č E Ř O S V N Ž I T A T O K
N D Ů S L E D E K O E V I N N Á É A
S A D A R K O K S N C C Á V V C H K Č
T S O N R O V T O Z A R B O A U U K
A I Í N Á L Ě D Z V E P O D Í L L A
R É I C N E R E F N O K S B R S K M

Vůz poháněl zážehový stojatý čtyřválec Kronfeld se čtyřstupňovou převodovkou, doplněnou zpátečkou. Na poslední rychlostní stupeň vyvinul nejvyšší rychlost 80 km/h. Kola byla loukořová. Na podvozek se montovaly...
(Tajenka) ...podle přání zákazníka. V roce 1911 se některé z modelů upravily jako speciální sanitní vozy.

CVIČIŠTĚ, DŮSLEDEK, KANÁR, KARMA, KLIKA, KLUK, KONFENCIÉR, MEDVĚD, MIKROFON, MLUVNICE, MOCNOST, NOVOVĚK, OBRAZOTVORNOST, OBRNA, OPERACE, PÍSKOVEC, PODÍL, PODVÝŽIVA, POPRAVA, PSÍK, ŘEČIŠTĚ, SADA, SÍŤOVKA, SKOK, SLON, SLUCHÁTKO, SNĚMOVNA, SRBSKO, STAR, STOLEK, STŘEVO, STRÍKAČKA, VETO, VNADIDLO, VZDĚLÁNÍ, ŽITA

Výhercem z minulého čísla je Kristýna Holaňová, 7.Ahokejový puk. Gratulujeme.

Vydává ZŠ Stará Ves nad Ondřejnicí pro vlastní potřebu školy. Uzávěrka příštího čísla 17. dubna 2009. Své příspěvky vhažujte do schránky ve vestibulu školy.